

תת"ע 8508/07/14 - מדינת ישראל נגד משה פנצטר- ע"י עו"ד לנצ'נר

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

07 דצמבר 2014

תת"ע 8508-07-14 מדינת ישראל נ' משה פנצטר

בפני כב' השופט עופר נהרי
בעניין: מאשימה

מדינת ישראל

נגד

משה פנצטר- ע"י עו"ד לנצ'נר

נאשם

הכרעת - דין

כלפי הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי הוא נהג ברכב (קטנוע) בצומת הרחובות שניאור זלמן וטשרניחובסקי בתל אביב וכי לא ציית הוא עפ"י הטענה לתמרור 302 (תמרור "עצור") אשר היה מוצב בדרך בכיוון נסיעתו וזאת בכך שלא עצר את רכבו לפני קו העצירה - כל זאת בניגוד לתקנות 22 (א) ו-64 (ד) לתקנות התעבורה.

הנאשם - באמצעות בא כוחו - כפר במיוחס לו ופרט כי אין בפי ההגנה מחלוקת על דבר קיום התמרור במקום ואף לא מחלוקת על דבר כך שאכן הנאשם נהג במקום ובזמן. פורט כי ההגנה חולקת על כך שהנאשם לא עצר לפני קו העצירה. לטענתו עצר ואף הוריד רגליו.

לאור הכפירה התקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העידה השוטרת גב' אורנה בר זיו (ע.ת.1) ובמסגרת עדותה הוגש הדו"ח שערכה (סומן ת/1) וכן סקיצה שערכה (סומנה ת/2).

מטעם ההגנה העיד הנאשם מר משה פנצ'טר (ע.ה.1) ובמסגרת עדותו הוגשו לבקשת ההגנה 4 תצלומים. (סומנו נ/1, נ/2, נ/3, נ/4).

באי כוח הצדדים סיכמו בעל פה.

עפ"י התרשמותי הישירה מהעדויות, מתן הדעת לראיות וגם לתוכן דברי הצדדים בסיכומיהם, וכן אף לכשלוקח אני בחשבון כי עדות יחידה מטעם התביעה מצויה בפני בתיק זה, מסקנתי היא שהתביעה עמדה כדבעי בנטל ההוכחה בתיק זה וכי לפיכך דין הנאשם להרשעה בעבירה שיוחסה לו.

ואלה הם נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

עמוד 1

השוטרת ערכה דו"ח מפורט ותרשים מפורט אשר מהם עולה כי ידעה פרטים אשר הדעת נותנת שלא היה בידה להמציאם ואף אין בידי לקבוע כי היה לה ענין כביכול להמציאם.

לא נסתר דבר מקום עמידתה של השוטרת בתצפית (בסמוך לבית מספר 22) ויצוין כי הנאשם אף הודה בחקירתו הנגדית כי הוא לא ראה את השוטרת אלא רק בשלב שבו כבר עצרה אותו.

לא נסתר כי השוטרת שמרה על קשר עין רצוף.

לא נסתר כי השוטרת עמדה במרחק של כ- 15 עד 20 מטרים מקו העצירה, ולמעשה זה גם הנתון שאף ההגנה עצמה לקחה בחשבון כנתון נכון (וזאת כעולה מסיכומיה בתיק).

לא נסתר כי האירוע התרחש באור יום (בשעה 11:00 בבוקר) בסוף חודש מאי.

לא באה טענה בפני הנאשם על כי כביכול לא שרר אותה עת מזג אוויר נאה או ראות כללית טובה.

לבקשת ההגנה סימנה השוטרת (בעט בצבע כחול ובצורת דמות מצויירת) על גבי התצלום נ/1 שהציג הנאשם (ואשר צולם לדברי הנאשם ביום אחר) את מקום עמידתה בתצפית.

עיון בתצלום נ/1 הנ"ל - שהוגש כאמור ע"י ההגנה עצמה - מלמד כי יש שדה ראייה וקו ראייה ישר ופתוח בין קו העצירה (ואף עוד לפניו) לבין מקום עמידת השוטרת.

טענת ההגנה בנסיבות אלה ולפיה כביכול הסתיר לשוטרת מיכל לאיסוף בקבוקים - איננה טענה אשר יכולה אם כך לעמוד, שהרי מהתצלום נ/1 עצמו עולה כי אין כל הסתרה ועולה כי מיכל האיסוף איננו נמצא כלל בקו הראיה הפתוח שבין נקודת עמידת השוטרת (נקודת עמידה שלא נסתרה - שהרי הנאשם עצמו העיד שלא ראה אותה בשלב התצפית אלא אך ורק בשלב שבו כבר הורתה לו לעצור) לבין קו העצירה הרלבנטי (ואף עוד לפניו).

אך זאת ועוד: אני נותן אמון בעדות השוטרת על כי לו היה דבר מה שהיה מסתיר לה את קו הראיה לא היתה היא מבצעת אכיפה.

השוטרת אף הסבירה כי בניגוד לתמונה שבחר הנאשם להציג מיום אחר ואשר בה מופיע בתצלום רכב מסוג וואן בצבע לבן החונה במקום אסור לכאורה, לא כך היתה היא מאפשרת ביום האירוע. כאמור אף סימנה היכן עמדה ותיצפתה ביום האירוע.

ההגנה ביקשה להיתלות בכך שהנאשם טען על אתר כי הוריד רגליים .

ואגב, מסתבר שהשוטרת גם רשמה באופן אובייקטיבי את דבריו על אתר.

ואולם הנאשם, בכל הכבוד והערכה, סתר עצמו, עת חזר הוא וציין בעדותו כי כאשר רגליו היו למטה דווקא המשיך הוא בהתקדמות עם קטנועו.

לציין כי ענין זה עולה בקנה אחד עם עדות השוטרת בדבר התקדמות רצופה של הנאשם עם קטנועו ללא עצירה.

וכך העיד הנאשם עצמו (ציטוט):

" חייבים להתקדם קדימה, הבניין מסתיר את הכל. אז הורדתי את הרגליים והתקדמתי עם הרגליים על הכביש טיפה קדימה". (ציטוט מתוך עדותו של הנאשם עצמו בעמ' 7 שורות 31-32 לפרוטוקול). (ההדגשה שלי ע.ג.).

ובהמשך הוסיף שוב ותיאר הנאשם כיצד, עם רגליו למטה, הוסיף הוא לנוע :

" אז הסתכלתי שמאלה, והצומת שהיה פנוי ולא היה אף אחד משמאל המשכתי משם ימינה. והרגליים עוד היו למטה. כשהשוטרת עצרה אותי הרגליים עוד היו למטה".

(מתוך עדות הנאשם עצמו בעמ' 8 שורות 1-3 לפרוטוקול) - (ההדגשות שלי ע.ג.).

הנה כי כן - ובניגוד לגירסה שונה ומנוגדת של הנאשם ולפיה כביכול אין אפשרות לנוע כאשר הרגליים למטה - מספר אם כך כאן הנאשם עצמו כיצד הוא נע ורגליו למטה.

אגב, במסגרת החקירה הנגדית התייחסה השוטרת לעניין זה וציינה כי גם היא רוכבת אופנוע מנוסה וכי אפשר להמשיך בנסיעה רצופה גם כשהרגליים למטה.

כך או כך, אף אם אתעלם מעדות זו של השוטרת מנסיונה בדבר אפשרות נסיעה איטית רצופה שהרגליים נוגעות לא נוגעות בכביש, נותרתי ממילא עם התרשמותי הישירה מעדות השוטרת אודות מה שראתה בעת האירוע בעיניה בדבר תנועה רציפה של הנאשם עם קטנועו ללא עצירה לפני קו העצירה, ונותרתי גם עם דבריו של הנאשם עצמו (ובהם סתירה פנימית ממילא בגירסתו, בכל הכבוד כאמור) על כי למעשה הוא נע כשרגליו למטה. (כאמור - " ...והתקדמתי עם הרגליים על הכביש טיפה קדימה").

את התמונות נ/3 ו-4/נ בחר הנאשם (שהיה כזכור מיוצג בתיק זה) שלא להציג כלל לשוטרת בחקירתה הנגדית ע"י ההגנה. בצדק אם כך כיוונה התביעה באשר לשאלת המשקל שניתן ליתן לתמונות הללו.

אלא שהתמונות הללו גם אינן משרתות את עניינה של ההגנה שכן באף אחת מהן לא נבחר להציג את נקודת המבט

מכיוון מקום עמידת השוטרת.

ארבעה תצלומים הוגשו כאמור ע"י ההגנה במשפט זה אך כאמור (מסיבות שההגנה לא פרטה) אף אחד מהתצלומים שהוגשו איננו מצולם ממקום עמידתה הנטען של השוטרת. ובמילים אחרות - בעוד שלכאורה ניתן היה בכל הכבוד לצפות ממי אשר טוען שממקום עמידת השוטרת אין שדה ראייה ואין קו ראייה פתוח, ואף טורח לבצע ולהגיש תצלומים מן המקום - לא הגישה ההגנה בתיק זה צילום ממקום עמידת השוטרת וגם לא פרטה מדוע אין היא עושה זאת.

נמצאתי אומר לפיכך בסופו של יום שעדות השוטרת לא נסתרה בכל היבט של רכיבי מלאכת האכיפה והתוכן.

בנסיבות אלה הוכח אם כך לטעמי שהנאשם לא ביצע, כמיצוות החוק, עצירה של רכבו לפני קו העצירה, ומשכך הם פני הדברים אזי דינו להרשעה בעבירה שיוחסה לו.

הנאשם מורשע לפיכך כאמור בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 7.12.14, במעמד הצדדים